Εντούτοις, η διάταξη αυτή πρέπει να συνδυάζεται με το άρθρο 9 της οδηγίας 64/433, εφαρμοστέας κατά το χρόνο των πραγματικών περιστατικών στα οποία αναφέρεται το εθνικό δικαστήριο, από τον εν λόγω δε συνδυασμό προκύπτει ότι, όσον αφορά τους υγειονομικούς ελέγχους των νωπών, διατηρημένων δι' απλής ψύξεως ή κατεψυγμένων χοιρινών κρεάτων που εισήχθησαν από τρίτες χώρες, υφίσταται παρέκκλιση από την απαγόρευση επιβολής τελών υγειονομικού ελέγχου, καθόσον αυτό είναι αναγκαίο προκειμένου να αποφευχθούν διακρίσεις μεταξύ, αφενός, των επιχειρηματιών που ασχολούνται με το ενδοκοινοτικό εμπόριο και διοχετεύουν τα εν λόγω προϊόντα στην αγορά και, επομένως, υποχρεούνται στην καταβολή τελών υγειονομικού ελέγχου και, αφετέρου, των επιχειρηματιών που πραγματοποιούν εισαγωγές από τρίτες χώρες, υπό την προϋπόθεση ότι τα τέλη αυτά δεν υπερβαίνουν το πραγματικό κόστος των ελέγχων (βλέπε απόφαση της 28ης Ιουνίου 1978, Simmenthal, 70/77, Rec. 1978, σ. 1453).

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ

Ο γενικός εισαγγελέας F. G. Jacobs ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 28ης Ιουνίου 1989 *. Πρότεινε στο Δικαστήριο να αποφανθεί ως εξής:

« Το άρθρο 9 της οδηγίας 64/433 του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 17, παράγραφος 2, του κανονισμού 121/67 του Συμβουλίου, προβλέπει, όσον αφορά τους υγειονομικούς ελέγχους των νωπών, διατηρημένων δι' απλής ψύξεως ή κατεψυγμένων χοιρινών κρεάτων που εισήχθησαν από τρίτες χώρες κατά την περίοδο 1971—1974, παρέκκλιση από την απαγόρευση επιβολής τελών υγειονομικού ελέγχου, καθόσον αυτό είναι αναγκαίο προκειμένου να αποφευχθούν διακρίσεις μεταξύ αφενός των επιχειρηματιών που ασχολούνται με το ενδοκοινοτικό εμπόριο και διοχετεύουν τα εν λόγω προϊόντα στην αγορά και, επομένως, υποχρεούνται στην καταβολή τελών υγειονομικού ελέγχου και αφετέρου των επιχειρηματιών που πραγματοποιούν εισαγωγές από τρίτες χώρες, υπό την προϋπόθεση ότι τα τέλη αυτά δεν υπερβαίνουν το πραγματικό κόστος των ελέγχων».

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η αγγλική.